Lietas Nr. 129114512
Lietas arhīva Nr. 104AA-0008-14/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 16.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente B.Būmeistere

tiesneses I.Brimerberga, D.Kalniņa

piedaloties Valsts ieņēmuma dienesta pārstāvei S.Smiļģei

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/ kā SIA /Nosaukums A/, pārstāves saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.[1]panta pirmās daļas sakarā ar **Valsts ieņēmumu dienesta** iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu, un

k o n s t a t ē j a:

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas vadītājas vietnieces Andas Kites 2012.gada 6.marta lēmumu /pers. C/ kā SIA /Nosaukums A/ amatpersonai uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.[1]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Lēmumā norādīts, ka 2012.gada 6.janvārī Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersonas uzsāka tematisko pārbaudi SIA /Nosaukums A/ struktūrvienībā ,,/Nosaukums C/ /adrese/, tematiskās pārbaudes akts Nr.23.1.1/9.

Tematiskajā pārbaudē konstatēts, ka struktūrvienībā ieņēmumu reģistrēšanai tiek izmantoti divi elektroniskie kases aparāti (turpmāk –EKA). EKA Optima CR500L (šasijas Nr.50009838) pēc EKA žurnāla un kontrollenšu datiem ieņēmumu reģistrēšanai tiek izmantots ar 2012.gada 3.janvāri. Uzsākot lietot EKA GT rādījums atbilst EKA tehniskajā pasē 2011.gada 22.martā fiksētajam GT, kas bija 496080,69.

2012.gada 26.janvārī SIA "/Nosaukums/" struktūrvienībā "Fitnesa klubs" tika veikta apsekošana. Apsekošanas laikā aptaujājot vairākus uzņēmuma klientus, tika iegūti vairāki EKA čeki (2011.gada 27.decembra čeks Nr.0651 par Ls 399; 2011.gada 29.decembra čeks Nr.0729 par Ls 798; 2011.gada 31.decembra čeks Nr.0780 par Ls48), kas apliecina EKA Optima CR500L (šasijas Nr.50009838) lietošanu pirms 2011.gada 3.janvāra. Pēc EKA čekiem var secināt, ka laikā no 2011.gada 27.decembra plkst.13:53 līdz 2011.gada 31.decembrim Plkst.12:21 kopā ir bijuši 130 pirkumi, kuri nav atspoguļoti EKA kontrollentē un minēto pirkumu kopsumma nav reģistrēta tā nedzēšamajā elektroniskajā atmiņā. Līdz ar to ir konstatēta iejaukšanās EKA ar mērķi slēpt realizāciju.

2012.gada 8.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.007731, no kura izriet, ka /pers. C/ darbībās saskatāmas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.[1]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmes.

Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzēja iesniegusi sūdzību Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram, lūdzot lēmumu atcelt.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja A.Undzēna 2012.gada 5.jūlija lēmumu Nr.22.5/53787 Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas vadītājas vietnieces Andas Kites 2012.gada 6.marta lēmums, faktiski atkārtojot iestādes lēmumā ietvertos motīvus, lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. C/ sūdzība noraidīta.

Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzēja vērsās Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu atcelts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja A.Undzēna 2012.gada 5.jūlija lēmums Nr.22.5/53787 un tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeigta.

Spriedumā norādīts, ka tiesa noklausījusies /pers. C/ aizstāvja un Valsts ieņēmumu dienesta pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja

A.Undzēna 2012.gada 5.jūlija lēmums Nr.22.5/53787 ir atceļams un lieta izbeidzama.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta septītajā daļā noteikts, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai; vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktā noteikts, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Šā paša likuma 248.panta pirmajā daļā noteikts, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu, cita starpā, jānorāda pārkāpuma būtība un normatīvais akts un norma, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu.

/pers. C/ kā SIA /Nosaukums A/ amatpersona tiek saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.^{1}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tas ir, par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtības neievērošanu.

Lietas materiālos atrodas 2012.gada 8.februāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.007731, kurā norādīts, ka, veicot tematisko pārbaudi SIA, /Nosaukums A/ ir konstatēta iejaukšanās kases aparātā ar mērķi slēpt realizāciju, ko pierādot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie no SIA /Nosaukums A/ klientiem izņemtie kases aparāta čeki.

Bez tam, protokolā norādīts, ka SIA /Nosaukums A/ pārkāpusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13.punktu, kas nosaka, ka aizliegts mainīt kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas konstrukciju un programmu. Kā arī pārkāpts Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" 5.punktu, ka kases aparāts (slēgta elektroniska ierīce) ar tajā iebūvētu neizmaināmu programmu autonomi nodrošina darījumu reģistrēšanu un reģistrēto darījumu kopsummas naudas izteiksmē saglabāšanu tā atmiņā augošā secībā. Kases aparātam ir nedzēšama elektroniskā atmiņa vai nedzēšama elektroniskā un fiskālā atmiņa.

Tālāk spriedumā tiek norādīts, ka no administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās pārkāpuma būtības neizriet, ka SIA /Nosaukums A/ būtu pārkāpusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13.punktu, jo protokolā nav norādīts, ka SIA, /Nosaukums A/ būtu mainījusi kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas konstrukciju un programmu.

Kā SIA /Nosaukums A/ darbība saistībā ar kases aparāta lietošanas kārtības neievērošanu norādīta iejaukšanās kases aparātā ar mērķi slēpt realizāciju, taču, nav norādīts, kādā veidā šī iejaukšanās notikusi, kādas darbības saistībā ar to tika veiktas, lai izsecinātu, vai SIA /Nosaukums A/ pārkāpusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13.punktu, kas savukārt veido Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.^{1}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Ņemot vērā to, ka SIA /Nosaukums A/ darbības kā tās aprakstītas administratīvā pārkāpuma protokolā nesatur Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13.punkta pārkāpumu, jāsecina, ka nav konstatēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156.^{1}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs (nav administratīvā pārkāpuma objektīvās puses).

Bez tam, attiecībā uz 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" 5.punkta pārkāpumu tiesa norādījusi, ka šī tiesību norma definē kases aparāta tehnisko darbību, nevis paredz atbildību par kases aparāta lietošanas kārtības neievērošanu.

Par minēto spriedumu **Valsts ieņēmumu dienests iesniedzis apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu lietā Nr.129114512 un noraidīt /pers. C/ sūdzību par VID ģenerāldirektora p.i. A.Undzēna 2012.gada 5.jūlija lēmumu Nr.22.5/53787.

Sūdzībā norādīts, ka izvērtējot pirmās instances tiesas sprieduma taisīšanas pamatā minētos argumentus, VID uzskata, ka tas ir nepamatots.

Administratīvā pārkāpuma protokols vai viens no LAPK 238.^{1}panta pirmajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 30.jūnijam) noteiktajiem lēmumiem ir formālais pamats faktiskai lietvedības uzsākšanai, tai pat laikā tas ir priekšnoteikums, lai lietvedība tiesiski uzsāktos, respektīvi – lai persona, kurai protokols sastādīts, ne tikai varētu iegūt procesuālās tiesības un pienākumus, ko nosaka LAPK 260.pants, bet varētu tās arī pienācīgā kārtā realizēt. Analizējot tiesību normas kopsakarā, arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka no tām izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir administratīvā pārkāpuma lietā pieņemts starplēmums, kurā tiek fiksēts administratīvais pārkāpums, proti, tas ir dokuments, kas tiek sastādīts, pabeidzot administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pārbaudi, un kurā konkrēta persona tiek apsūdzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk. Senāta 2007.gada 21.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-7/2007).*

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 3.jūnija spriedumā Nr.SKA-234/2008 norādījis, ka procesa laikā iestāde var būt veikusi darbības vai pieņēmusi starplēmumus, kas ir vērsti uz galīgā lēmuma pieņemšanu, tāpēc [...] to tiesiskums ir pārbaudāms pēc tam, kad process ir noslēdzies un ir pārsūdzēts galīgais lēmums – administratīvais akts. Tādējādi secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols vienlaikus kalpo arī kā lietvedības ierosināšanas lēmums, pierādīšanas līdzeklis un lēmums par soda piemērošanu un ir vērtējams kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem.

No LAPK 272.panta izriet, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšana.

Bez tam, tiek norādīts, ka lemjot par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības un piemērojot administratīvo sodu LAPK 156.[1]panta pirmās daļas ietvaros, VID bija jākonstatē, vai tiek/netiek ievērota nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība.

Konkrētajā lietā tika konstatēts, ka pēc elektroniskā kases aparāta (turpmāk – EKA) žurnāla un kontrollenšu datiem EKA Optima CR500L (šasijas Nr.50009838) SIA /Nosaukums A/ ieņēmumu reģistrēšanai tiek izmantots no 2012.gada 3.janvāra un tā GT rādījums šajā datumā atbilst EKA tehniskajā pasē 2011.gada 22.martā fiksētajam GT 496080,69.

Savukārt no SIA /Nosaukums A/ klientiem tika iegūti EKA čeki (2011.gada 27.decembra čeks Nr.0651 par Ls 399,00; 2011.gada 29.decembra čeks Nr.0729 par Ls 798,00 un 2011.gada 31.decembra čeks Nr.0780 par Ls 48,00), kas apliecina EKA Optima CR500L (šasijas Nr.50009838) lietošanu pirms 2012.gada 3.janvāra. Pēc minētajiem čekiem var secināt, ka no 2011.gada 27.decembra plkst.13.59 līdz 2011.gada 31.decembrim plkst.12.21 tika veikti pirkumi, kuri nav atspoguļoti EKA kontrollentē un minēto pirkumu kopsumma nav reģistrēta tā nedzēšamajā elektroniskajā atmiņā.

Tālāk tiek norādīts, ka VID nepiekrīt spriedumā norādītajam, ka Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" 5.punkts definē kases aparāta tehnisko darbību, nevis paredz atbildību par kases aparāta lietošanas kārtības neievērošanu.

Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" izdoti saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.[1]panta ceturto daļu. Saskaņā ar minēto noteikumu 1.punktu, tie nosaka tehniskās prasības nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām.

No Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" 5.punkta izriet, ka kases aparātam ir nedzēšama elektroniskā atmiņa vai nedzēšama elektroniskā un fiskālā atmiņa. Tādējādi nav pieļaujams, ka kases aparāts tiek izmantots un tiek izsniegti EKA čeki, kuri netiek fiksēti EKA aparāta elektroniskajā un fiskālajā atmiņā.

Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" 3.punkts nosaka, ka ar nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām – kases aparātiem, kases sistēmām, specializētām ierīcēm un iekārtām – nodokļu un citu maksājumu aprēķināšanas un uzskaites nodrošināšanai reģistrē samaksu, kas saņemta par darījumiem skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm, viedkartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem, piem., dāvanu kartes, taloni u.c. apliecinājumi, ka veikts norēķins par darījumu.

Minēto noteikumu 5.punkts nosaka, ka kases aparāts (slēgta elektroniska ierīce) ar tajā iebūvētu neizmaināmu programmu autonomi nodrošina darījumu reģistrēšanu un reģistrēto darījumu kopsummas naudas izteiksmē saglabāšanu tā atmiņā augošā secībā. Kases aparātam ir nedzēšama elektroniskā atmiņa vai nedzēšama elektroniskā un fiskālā atmiņa.

Savukārt Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13.punkts nosaka, ka lietotājam aizliegts mainīt kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas konstrukciju un programmu.

Tādējādi, SIA /Nosaukums A/, lietojot EKA Optima CR500L (šasijas Nr.5000838), neatspoguļojot minētos pirkumus, par kuriem ir izsniegti 2011.gada 27.decembra, 2011.gada 29.decembra un 2011.gada 31.decembra EKA čeki, EKA kontrollentē un tā nedzēšamajā elektroniskajā atmiņā ir mainījusi kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas konstrukciju un/vai programmu.

Minētais nav iespējams, ja nav notikusi iejaukšanās EKA konstrukcijā un/vai programmā, līdz ar to tika konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ amatpersona /pers. C/ neievēro elektronisko ierīču lietošanas kārtību (LAPK 156.[1]panta pirmās daļas pārkāpuma objektīvā puse) un ir saucama pie administratīvās atbildības par LAPK 156.[1]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Uzskata, ka /pers. C/ darbībās ir konstatēts LAPK 156.[1]panta pirmajā daļā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Apelācijas instances tiesas sēdē **Valsts ieņēmuma dienesta pārstāve S.Smiļģe** apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā izteiktā pamata un apstākļiem.

Tiesas sēdē tika norādīts, ka VID uzskata, ka elektroniskais kases aparāts faktiski tika lietots pirms tas tika reģistrēts, tas ir, darījumi ar kases aparātu notika 2011.gada decembrī kaut kases aparātu sāka lietot tikai 2012.gada 3.janvārī, kad tas tika noplombēts. Varētu pieņemt, ka kaut kas ar datumu nepareizi, bet nav rādītāja par saņemtajām naudas summām, līdz ar to, skaidrs, ka notikusi iejaukšanās, jo summas neparādās. Apkalpošanas dienests uz vietas 2012.gada 3.janvārī noplombēja kases aparātu. Viņa domā, ka tad, kad sāk lietot kases aparātu, tad noslēdz līgumu ar apkalpošanas dienestu. Lietā ir norādīti 3 čeki, kuri pastāv, jo bija veikta apsekošana. Fitnesa klubā ieradās VID amatpersonas un veica sarunas ar klientiem un saņēma čekus no klientiem. Viņai ir čeku kopijas, bet sliktā kvalitātē.

VID pārstāve norādīja, ka ir tikai viena čeka oriģināls, bet pārējiem čekiem oriģināla nav. Izņemšanas akta nav, ir tikai apsekošanas akts. Apsekošanas laikā tika aptaujāti klienti. Kā paskaidroja pārbaudes veicējs, čeki tika nokopēti un oriģināli tika atdoti atpakaļ.

Atsevišķi izņemšanas akts nav sastādīts. Kases aparāta šasijas numurs ir 50009838. Uzņēmumā bija divi kases aparāti. Viņa nezin kā tehniski var izdarīt to, ka čeki nav uzrādīti atmiņā, bet kaut kādā veidā tas bija izdarīts, to var zināt tehniskie darbinieki. Šie čeki parāda, ka kaut kāda iejaukšanās bija kases aparātā. Pirms kases aparāts tika reģistrēts, to izmantoja un rādītāji neparādās. Tas, ka nesakrīt šasijas numuri no lēmuma un no apskates aktā droši vien ir pārrakstīšanās kļūda. No lietas materiāliem izriet, ka tika veikti 130 pirkumi decembrī. Čeks tika izņemts no personas, viņa tagad nevar nosaukt tās personas vārdu un uzvārdu. Apsekošanas laikā tika sastapts klients un viņš iedeva čeku. Kases aparāts tika pārbaudīts, kad veica apsekošanu, tas darbojās atbilstoši rādītājiem, nebija konstatēta iejaukšanās. Čeks apliecina to, ka kases aparātā bija iejaukšanās.

/pers. C/ aizstāvis tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un paskaidroja, ka konkrēto kases aparātu iegādājās 2010.gadā un tas jau bija noplombēts. Saskaņā ar MK noteikumiem Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" kases aparāts bija noplombēts, reģistrēts Valsts ieņēmuma dienestā un kases aparāts atbilda tehniskajām prasībām un nav iespējams ietekmēt kases aparāta elektronisko atmiņu. Kases aparātā ir nedzēšama atmiņa, kurā nevar iejaukties. Visa informācija tika drukāta mēneša beigās no kases aparāta un Z atskaite tika rakstīta žurnālā un no tā tika maksāti nodokļi. Nav iespējams kases aparātā izdarīt kaut kādu iejaukšanos. Viņam nav informācijas no kurienes šie čeki, tos var uztaisīt pašrocīgi, zinot kādas tagad tehniskās iespējas. Viņš redz pirmo reizi šodien viena čeka oriģinālu. Nekur līdz šim brīdim nav redzējis čeku, nav skaidra šī čeka izcelsme un, vai tas ir oriģināls. VID darbinieks ieradās klubā, kāds klients iedeva šāda veida čeku, kur viņš konstatē, ka kaut kas varētu būt ne tā, radās šaubas par to, ka kaut kas nav kārtībā ar kases aparātu, līdz ar to VID darbiniekam bija jātaisa izņemšanas protokols, jāizņem no konkrētas personas konkrēts čeks, lai varētu aicināt šo personu par liecinieku un uzdot jautājumus, kur viņš saņēma šo čeku un pie kādiem apstākļiem. Šī informācija nav pienācīgi nostiprināta, lai varētu to izmantot kā pierādījumu.

Z atskaiti taisa katru mēnesi. Kases aparāts netika lietots 2011.gada decembrī, līdz ar to Z atskaite netika veikta. Viņa subjektīvais viedoklis, ka tas viss ir konkurences cīņa. Kases aparāts ar šasijas numuru CR50L 5009838 nedarbojās decembra mēnesī, tas netika lietots no 2011.gada marta mēneša. Kad iegādājās kases aparātu 2010.gadā, tad jau tas bija noplombēts. Plomba ir viena un tā pati. No marta līdz decembrim kases aparāts netika lietots, kases aparātu sāka lietot tikai janvārī.

Runājot par subjektīvo pusi, tad /pers. C/ tiek saukta pie atbildības pēc APK 156.^{1} panta pirmās daļas, saskaņā ar grozījumiem šajā pantā pie atbildības var saukt tikai fiziskās un juridiskās personas, bet saskaņā ar Latvijas APK 8.pantu uz šo dienu valdes locekļus nevar saukt pie atbildības pēc šī panta.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, iepazinusies ar apelācijas sūdzības būtību un motīviem, uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, bet piektajā daļā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{22} panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. Minētās nodaļas 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, pārbaudot administratīvās lietas materiālus to savstarpējā saistībā, secina, ka pirmās instances tiesa izskatot administratīvo lietu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, un pamatoti atcēla Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja A.Undzēna 2012.gada 5.jūlija lēmumu Nr.22.5/53787 un tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidza, līdz ar to tiesu kolēģija pievienojas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūnija sprieduma motivācijai, kuru uzskata par pareizu, pamatotu un pilnībā pietiekamu, lai saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem neatkārtotu lietā esošo pierādījumu analīzi un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Neraugoties uz to, ka tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, uzskata par nepieciešamu norādīt uz nepilnībām pierādījumos.

2012.gada 26.janvāra apsekošanas aktā Nr.23.11/116 (l.l.22-23) norādīts, ka "aptaujājot sporta kluba klientus tika iegūta informācija par pirkumiem (EKA šasija Nr.5003838, EKA čeki Nr.651 un Nr.729) no EKA, kuram žurnāls ir iekārtots tikai no 2012.gada 3.janvāra un ieņēmumi par iepriekšējiem periodiem nav norādīti, bet pirkumi ir veikti 2011.gada decembrī", ka "apsekošanas akts sastādīts uz 2 lapām 2 eksemplāros un akta pielikumi EKA čeks Nr.0651 un čeka Nr.0729 kopija uz 2 lapām 1 eksemplārā".

Bez tam, kā redzams no 2012.gada 8.februāra administratīvā pārkāpuma protokola, tad bez jau minētajiem trim čekiem "pēc EKA čekiem var secināt, ka laika periodā no 2011.gada 27.decembra plkst.13:59 līdz 2011.gada 31.decembra plkst.12:21 kopā bijuši 130 pirkumi, kuri nav atspoguļoti EKA kontrollentē un GT rādījumā".

No administratīvās lietas materiāliem redzams, ka pirmās instances tiesas sēdē VID pārstāvis nevarēja tiesai uzrādīt EKA čeku

Nr.0651., Nr. 0729 un Nr.0780 oŗģinālus.

Apelācijas instances tiesai VID pārstāvis iesniedza 2011.gada 27.decembra EKA čeka Nr.0651 ar šasijas numuru 5009838 oŗģinālu, kuru aplūkojot tiesu kolēģija konstatēja, ka čeka numurs drīzāk ir 0652, bet 2011.gada 29.decembra čekam Nr.0729 nevarēja uzrādīt oŗģinālu, bet 2011.gada 31.decembra čekam Nr.0780 nav ne oŗģināla, ne kopijas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, ceturtā daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, bet piektajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tiesu kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 156.^{1}panta pirmajā daļā, nav nostiprinātas procesuāli noteiktajā kārtībā, tas ir, lietas materiāliem nav pievienoti čeku Nr.0651, Nr.0729 un Nr.0780 oriģināli, bet apelācijas instances tiesai tika iesniegts čeka Nr.0729 neapstiprināta kopija, bet čeka Nr.651 vai 652 oŗģināls ir grūti saprotams, bez tam, ir konstatēti vēl 130 pirkumi, kuri nav atspoguļoti EKA kontrollentē, par kuriem čeki nav iegūti.

Tiesu kolēģija norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietās ar lielāku rūpību jāvāc pierādījumi lietās, lai nerastos šaubas par to esamību, tas ir, ja administratīvā pārkāpuma protokolā norādīti konkrēti EKA čeki, tad tiem jābūt izņemtiem likumā noteiktā kārtībā un pievienotiem lietai, lai nerastos šaubas par pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību, bet norādīto, ka ir vēl 130 pirkumi, kuri nav atspoguļoti EKA kontrollentē, par kuriem čeki nav iegūti, lietā vispār ne ar ko neapstiprinās.

Tiesu kolēģija uzskata, ka ņemot vērā, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā nav nostiprināti atbilstoši Latvijas APK noteiktajai kārtībai, līdz ar to lietā nav tādu ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu, un, ņemot vērā pirmās instances tiesas spriedumā norādītos motīvus, nav pamata konstatēt administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 156.^{1}panta pirmajā daļā.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13},289.^{21}, 289.^{22}, pantiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, bet Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente B.Būmeistere

Tiesneses I.Brimerberga

D.Kalniņa